

Propuneri cu privire la “legea” de organizare și finanțare a activității de vaccinare

Art. 1

(2) Prin prezenta lege este garantat și promovat interesul superior al copilului în general, iar în particular dreptul de a i se administra toate măsurile profilactice și terapeutice care determină obținerea beneficiilor maxime privind starea de sănătate.

Interesul superior al copilului trebuie promovat, însă acesta nu trebuie în nici un caz asimilat cu obligativitatea administrării tuturor vaccinurilor stabilite de către minister. Prin asimilarea acestui principiu, pe parcursul propunerii de lege se ajunge la situația că “Ministerul Sănătății vrea mai mult binele copilului decât proprii părinți” ceea ce este o situație falsă.

Situația în care părinții nu ar vrea binele propriilor copii este o excepție rar întâlnită și nicidecum o regulă.

Art. 2

(7) Statul român, prin Ministerul Sănătății, asigură condițiile pentru diagnosticul și tratamentul optim al oricăror reacții adverse ale vaccinării precum și compensarea oricăror efecte invalidante, dacă sunt dovedite relații de cauzalitate, confirmate de Grupul Tehnic de Coordonare a Activităților de Vaccinare denumit în continuare (GTCAV). Tipurile de reacții adverse postvaccinale și măsurile compensatorii aplicabile vor fi stabilite prin hotărâre de guvern.

Cum să fie prevăzut într-o lege ceva ce urmează să apară. Nu se poate accepta o situație de acest fel. Legea trebuie să fie completă.

Art. 3

(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și noțiunile folosite se definesc după cum urmează:

g) Reacție adversă postvaccinală – reacție nedorită apărută în urma vaccinării și care se poate datora fie vaccinului fie particularităților persoanei vaccinate. Sunt excluse reacțiile adverse datorate modului de administrare, dozei administrate și altor condiții care țin de actul medical. O reacție adversă nu este totdeauna un efect advers. Efectele adverse sunt efecte secundare efectului dorit în urma actului medical.

Este nevoie de o detaliere și definiție clară a efectului advers.

l) Responsabilitatea părintelui în asigurarea stării de sănătate a copilului - obligația părintelui de a permite personalului medical realizarea actelor medicale necesare menținerii sănătății și dezvoltării fizice și psihice a copilului.

Părinții sunt responsabili pentru copii în toate aspectele vieții, inclusiv în ceea ce privește starea lor de sănătate. Prin transformarea acestei responsabilități în obligația punerii copilului la dispoziția personalului medical, pentru orice act medical pe care reprezentanții statului îl consideră necesar, fără a avea nici un drept de analiză și decizie finală în funcție de fiecare situație în parte, reprezintă atât un abuz împotriva drepturilor

părinților după modelul norvegian de tristă reglementare, cât și împotriva copilului care este supus unor acte medicale care nu întotdeauna îi fac bine.

Art. 4.

În România se stabilesc următoarele categorii de vaccinare:

a) De rutină, obligatorii, conform calendarului național de vaccinare

Impunerea unei categorii de vaccinuri obligatorii este foarte periculoasă. Această categorie poate fi modificată foarte ușor printr-un simplu ordin de ministru. Un ministru corupt poate oricând să adauge pe lista celor obligatorii, un vaccin pe care o companie are nevoie să îl testeze și așa populația României de o anumită vârstă devine automat populație de testare a unui vaccin, fără ca cineva să se mai poată opune.

Art. 7.

(1) Vaccinarea copilului constituie responsabilitatea părintelui pentru asigurarea stării de sănătate a copilului.

(2) Pentru vaccinările obligatorii, furnizorul de servicii medicale are obligația de a informa părinții sau, după caz, reprezentantul legal al copilului cu privire la calendarul național de vaccinare, consimțământul acestora pentru vaccinare fiind prezumat, cu excepția situației în care părinții sau, după caz, reprezentantul legal refuză, în scris, vaccinarea.

(3) Excepție de la alin. (1) fac copiii care au contraindicație definitivă la un anumit vaccin sau la toate vaccinurile, pe baza prezentării, de către părinții sau, după caz, de către reprezentantul legal al copilului, a unei adeverințe care să ateste contraindicația definitivă, emisă de Comisia Județeană de Vaccinare a județului de domiciliu al copilului, cu avizul GTCAV.

Cum se poate cunoaște dacă un copil are contraindicație la un vaccin, dacă nu se face o investigație înainte de vaccinare? Cum se poate face această investigație dacă se impune vaccinarea a priori? În condițiile acestor reglementări se poate doar constata efectele adverse și o eventuală contraindicație după vaccinare și în nici un caz nu poate preveni aceasta situație.

Prevenirea situațiilor de contraindicație temporară ori definitivă la un vaccin se poate face numai după investigarea copilului și vaccinarea acestuia cu acordul informat și explicit al părintelui ori reprezentantului legal. Consimțământul prezumat și vaccinarea copiilor din primele ore / zile după naștere nu mai poate preveni ci doar constata situațiile de contraindicație.

De aceea se impune ca în loc de acordul prezumat să fie necesar acordul efectiv al părintelui ori reprezentantului legal al copilului, după informarea completă și corectă a acestuia cu privire la avantajele și riscurile fiecărui vaccin în parte.

Art. 8.

(1) Pentru garantarea dreptului la sănătate și la educație al tuturor copiilor și tinerilor, la înscrierea acestora într-o colectivitate de învățământ se solicită prezentarea adeverinței care atestă efectuarea vaccinărilor obligatorii eliberată de medicul de familie/furnizorul de servicii medicale de vaccinare.. Pentru identitate de rațiune, dacă nu frecventează o unitate de învățământ, admiterea copiilor într-o colectivitate din serviciile de zi se face în aceleași condiții.

Așa cum am arătat în comentariile la articolele precedente, impunerea unei categorii de vaccinuri obligatorii, definite a priori în favoarea sănătății copilului, este o greșală și un abuz. Condiționarea admiterii unui copil într-o instituție de învățământ, de efectuarea unei întregi serii de vaccinuri este o discriminare și un abuz în plus față de copiii care nu au fost vaccinați cu toate vaccinurile definite ca obligatorii. Prin aceasta li se restrânge dreptul la educație.

Acești copii nu pot fi un “pericol” pentru cei vaccinați, deoarece copiii vaccinați se presupune că sunt imuni la afecțiunile pentru care au fost vaccinați.

Art. 10

Înființarea Grupului Tehnic de Coordonare a Activităților de Vaccinare (GTCAV), se constituie într-o nouă măsură birocratică, prin care se mai adaugă un organism la numărul deja mare de organisme existente, care trebuie finanțat și care de fapt urmărește respectarea îndeplinirii responsabilităților și obligațiilor de către Ministerul Sănătății, Institutul Național de Sănătate Publică (INSP), Direcțiile de Sănătate Publică Județene și a Municipiului București, respectiv sesizează organele competente în legătură cu nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 13, 14, 15 din lege.

Această măsură nu face nimic altceva decât să ducă la cheltuieli suplimentare și să amplifice inutil birocracia și numărul de hârtii.

Art. 11

(1) În cadrul Direcțiilor de Sănătate Publică județene și a municipiului București se înființează Comisia Județeană de Vaccinare, respectiv a municipiului București, ca structură funcțională fără personalitate juridică în coordonarea GTCAV, finanțată din fondurile alocate Programului Național de Vaccinare, ...

Altă structură birocratică fără sens și parazită a bugetului de stat.

(4) Atribuțiile Comisiilor Județene de Vaccinare și a Municipiului București sunt următoarele:

e) La sesizarea furnizorilor de servicii medicale de vaccinare, DSP sau a colectivităților de învățământ, respectiv din sistemul de protecție a drepturilor copilului, convoacă, în vederea consilierii, părinții sau reprezentanții legali care nu se prezintă cu copilul la vaccinare sau care refuză vaccinarea copilului

f) Ia în evidență copilul nevaccinat, consiliază părinții sau reprezentanții legali ai minorilor care trebuie vaccinați cel puțin odată la 3 luni, stabilește un plan de recuperare și monitorizează cazul până la administrarea tuturor vaccinurilor corespunzătoare vârstei

j) Sesizează inspecția de stat din cadrul DSP privind nerespectarea obligațiilor părinților sau reprezentanților legali definite la articolul 24.

m) Sesizează serviciul public de asistență socială și direcția generală de asistență socială și protecția copilului privind neglijarea medicală și încălcarea drepturilor copilului de către părinți sau reprezentanți legali în cazul minorului care împlinște vârsta de 18 luni și nu a început sau a întrerupt schema privind vaccinurile obligatorii

Aceste atribuții date comisiilor de vaccinare pleacă de la premisa ca vaccinarea este a priori în interesul copilului fără să țină cont de situația fiecărui copil și a fiecărui vaccin în parte și încalcă dreptul părinților de a analiza și decide asupra administrării ori neadministrării fiecărui vaccin în parte.

n) Sesizează instituțiile abilitate privind constatarea infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului de către părinți sau reprezentanți legali în cazul minorului care împlinște vârsta de 3 ani și nu a primit vaccinurile obligatorii corespunzătoare vârstei

Această prevedere asimilează refuzul administrării unui vaccin din categoria definită ca fiind obligatorii, infracțiunii de “rele tratamente aplicate minorului” ceea ce este un abuz și o încălcare flagrantă a drepturilor părinților. Dacă pe lista vaccinurilor obligatorii, un ministru corupt adaugă un vaccin inutil și nesigur, păriții care vor să își protejeze copiii, urmează să fie anchetați penal conform art. 197 din noul cod penal, despre ale cărui prevederi nu se spune nimic în această propunere de lege.

p) Se autosesizează, răspunde la sesizări, analizează și atunci când este cazul, sesizează Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Dentiști din România, Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România, Colegiul Farmaciștilor din România precum și alte organisme abilitate atunci când se constată fapte săvârșite de către membrii cu drept de liberă practică precum participarea la acțiuni antivaccinare, transmiterea de informații incorecte sau nedovedite științific, acțiuni sau manifestări care pun în pericol sănătatea publică.

Această prevedere impune ca “adevăr” de neclintit că vaccinarea este întotdeauna varianta bună și interzice persoanelor implicate în actul medical orice activitate de cercetare independentă și prezentare a rezultatelor activității lor.

Aceasta prevedere este una dictatorială și care nu are nimic în comun cu cercetarea științifică, rezultatul acesteia fiind definit ca “nedovedit științific” în cazul în care este diferit de cel stabilit prin lege.

r) Se consultă și colaborează cu organizațiile civice care funcționează legal în vederea informării corecte a populației privind beneficiile vaccinării

Definește a priori vaccinarea ca fiind benefică și informarea populației se face “corect” numai în aceasta direcție.

Corect este “Se consultă și colaborează cu organizațiile civice care funcționează legal în vederea informării corecte a populației privind beneficiile și riscurile vaccinării.”

Art. 12

În condițiile în care, în activitatea de vaccinare au responsabilități și obligații, DE ANI DE ZILE, instituțiile și persoanele specificate la acest articol, înființarea organismelor de la art. 10 și art. 11 cu rol de “controlor polițienesc și denunțator” peste aceste organisme, dar fără personalitate juridică, reprezintă doar un act de enormă birocrație și de cheltuire inutilă a banului public. Mai mult, persoanele desemnate în calitate de reprezentanți din partea fiecărui organism de specilitate (din cele prezentate la acest articol), datorită atribuțiilor din noua structură, nu își vor mai îndeplini atribuțiile la locul unde își desfășoară de fapt activitatea principală și unde sunt încadrate și plătite.

Este mai mult decat hilar și de neînțeles, de ce se urmărește înființarea unor organisme care nu vor face decât să îngreuneze tot procesul și chiar sistemul însăși, în condițiile în care până în prezent, vaccinarea a urmat cursul normal în instituțiile existente.

În plus și nu în ultimul rând, fondurile alocate pentru această acțiune, ar trebui direcționate către întărirea, revigorarea și dezvoltarea a ceea ce există în prezent. Este bine știut faptul că, structuri peste structuri în activitatea publică, nu fac decât să agraveze problemele existente și să creeze un haos și mai mare, scopul fiind disiparea acestora și a vinovaților.

Art.13.

(1) Ministerul Sănătății are următoarele responsabilități și obligații:

(§) Asigură resursele financiare necesare pentru funcționarea, GTCAV și a Comisiilor de Vaccinare județene și a Municipiului București.

În loc ca bugetul sănătății să fie cheltuit pentru îmbunătățirea infrastructurii și logisticii din domeniul sănătății, acesta este cheltuit pe comitete și comiții a căror înființare și funcționare este inutilă.

Art. 19.

CMR, OAMMR, CMDR și CFR au următoarele responsabilități și obligații:

b) Cercetează, se autosesisează și sancționează cazurile în care medicii, asistenții, farmaciștii și medicii dentiști încalcă prevederile prezentei legi în sensul celor prevăzute la art. 26 alin. (1)

Art. 26 nu apare scris. Acest fapt arată cât de atent a fost întocmită această propunere de lege, care nu are nimic a face cu interesul public, ci cu transformarea României într-o piață de desfacere pentru vaccinurile produse de companiile straine, în condițiile în care la Institutul Cantacuzino nu se mai produc vaccinuri de mai mult timp.

Art. 20.

Unitățile de învățământ au următoarele responsabilități și obligații:

(c) Unitatea de învățământ are obligația să solicite adeverința de vaccinare de la medicul de familie

(d) Unitatea de învățământ are obligația să anunțe Comisia județeană de vaccinare și a municipiului București din cadrul direcției de sănătate publică județeană și a municipiului București privind copiii care nu au fost vaccinați conform calendarului național de vaccinare.

Aceste prevederi, în condițiile în care duc la condiționarea acceptării copiilor nevaccinați la cursurile unei instituții de învățământ, reprezintă o discriminare și un abuz împotriva lor.

Art.21

Autoritățile administrației publice locale au următoarele responsabilități și obligații:

a) Autoritățile administrației publice locale au obligația să solicite adeverința de vaccinare de la medicul de familie pentru copiii care nu frecventează o unitate de învățământ, admiterea și menținerea copiilor în colectivitățile din serviciile de prevenire, precum centrele de zi ș.a.

b) Autoritățile administrației publice locale au obligația să anunțe Comisia județeană de vaccinare și a municipiului București din cadrul direcției de sănătate publică județeană și a municipiului București privind copiii care nu au fost vaccinați conform calendarului național de vaccinare

Aceste prevederi, în condițiile în care duc la condiționarea acceptării copiilor nevaccinați în centrele de zi ori de îngrijire, reprezintă o discriminare și un abuz împotriva lor.

e) Colaborează cu organizațiile civice organizate legal în localitate sau consiliile consultative în vederea informării corecte a populației privind beneficiile vaccinării.

Definește a priori vaccinarea ca fiind benefică și informarea populației se face “corect” numai în aceasta direcție.

Corect este “Colaborează cu organizațiile civice organizate legal în localitate sau consiliile consultative în vederea informării corecte a populației privind beneficiile și riscurile vaccinării.”

Art. 23

Părinții și reprezentanții legali, precum și persoanele eligibile la vaccinare cu vârste mai mari de 18 ani au următoarele drepturi:

e) Să decidă în privința administrării fiecărui vaccin în parte astfel încât copilul să primească numai acele vaccinuri care îi sunt necesare și folosite pentru îngrijirea sănătății pe termen lung.

Art. 24.

Părinții și reprezentanții legali au următoarele responsabilități și obligații:

a) Asigurarea prezentării copilului la medicul de familie/furnizorul de servicii medicale pentru realizarea vaccinărilor complete corespunzătoare vârstei pentru vaccinările obligatorii în scopul asigurării dreptului la sănătate

b) Prezentarea la convocarea Comisiei Județene de Vaccinare sau a Municipiului București

Aceste prevederi sunt abuzive și încalcă atât dreptul părinților de a decide cu privire la ceea ce este cel mai bine pentru copiii lor, cât și dreptul copiilor de a beneficia de cele mai bune alegeri cu privire la vaccinarea lor, încadrându-i pe toți la obligația de a fi vaccinați în conformitate cu decizia ministerului și nu a propriilor părinți.

Art. 25

Persoanele eligibile pentru vaccinare care au vârsta de peste 18 ani au următoarele obligații:

a) Prezentarea la administrarea vaccinului în cazul convocării acestora de către furnizorul de servicii medicale de vaccinare

b) Recuperarea vaccinurilor restante după o schemă de recuperare realizată de către medicul de familie sau comisia județeană de vaccinare sau a municipiului București.

Persoanele care au împlinit vârsta de 18 ani și care sunt eligibile pentru vaccinare au dreptul să fie informate corect și complet cu privire la vaccinare și să ia decizia în cunoștință de cauză cu privire la administrarea fiecărui vaccin.

Art. 26

Lipsește din propunerea de lege publicată pe site-ul Ministerului Sănătății

Art. 27

La data publicării prezentei legi se abrogă dispozițiile actelor normative ce reglementau obligativitatea raportării bolilor și a efectuării vaccinărilor, în schimb normele de aplicare vor apărea peste 12 luni.

Pe de altă parte, alin 2) menționează că prevederile prezentei legi vor fi aplicabile de la 01.01.2019.

**ÎN ACESTE CONDIȚII, POATE FI CONSIDERAT ACEST ACT
NORMATIV UNUL DE SIGURANȚĂ PENTRU COPIII NOȘTRII ȘI AI
DUMNEAVOASTRA ???**